

2021-2022

N° 5

'T LUSTRUMPAPERKE

Inhoudstabel

Voorwoord Vice-Praeses	4
Voorwoord Scriptoren en Lustrum	6
Discolicious	8
Tutorial	9
Studentenverenigingen, van waar?	10
Memes	12
Wist-je-datjes over VPPK	14
VPPKokkerellen	16
LustRUM cocktails	17
The Showboat	19
Interview met een pro-senior	20
VPPK in mijn eerste jaar in Gent	35
Moerman wilt ook iets zeggen	38
Woord van de maand	40
Horoscoop	41
Dilemma op dinsdag	43
Woordzoeker	44
Sudoku	45
WEDSTRIJD!	46
Feedback	47
Sponsors	50

Voorwoord Vice-Praeses

Dag iedereen!!

Na lang afwachten is het moment eindelijk aangebroken! Onze lustrumweek staat voor de deur! We hebben hier zo lang naar uitgekeken en het is eindelijk zo ver! We staan klaar om onze (uitgestelde) 55^e

verjaardag te vieren met geweldige activiteiten! We hebben deze week talrijke fantastische activiteiten in petto om van onze verjaardag een te maken die we nooit meer gaan vergeten! Zondag gaan we van start met onze lustrumreceptie en heel veel cava! I know ik gebruik veel uitroeptekens dus hopelijk komt mijn enthousiasme over! Maandag komt onze lustrumkringavond en dinsdag gaan we allemaal ribben gaan eten in de Amadeus. Nu wil ik even jullie aandacht voor woensdag... een unicum in de VPPK geschiedenis. We organiseren een fantastisch evenement op de kouter, namelijk discolicious! Omdat VPPK 55 jaar bestaat geven we 5555 pinten gratis weg! Ja dat hebben jullie goed gelezen, vijfduizend vijfhonderd vijfenvijftig! Dat wordt dus heel veel drinken voor heel weinig geld. Hopelijk is de zon ook van de partij en maken we er een dag van die we nooit

meer gaan vergeten. Ik verwacht iedereen die dit leest woensdag aanwezig op de kouter! Ik heb gehoord dat ze een paar extra discoballen besteld hebben... En als laatste vergeet donderdag de lustrumcantus niet! Ik heb gehoord dat het op een zeer unieke locatie doorgaat..

Geen excuses om deze week niet te komen naar minstens alle activiteiten, want volgende week is het paasvakantie en dan hebben we tijd zat om alles in te halen.

Ik wens jullie allen de week van jullie leven en heel veel plezier!

Super enthousiaste groetjes!!!

Thibaud Claeys

Vice 2021-2022

Voorwoord Scriptor

Liefste FPPW'ers,

Wij zijn Julie-Pascale en Lara, de scriptoren voor het academiejaar 2021-2022! Wij voorzien jullie dit jaar van maandelijks leesvoer.

't Paperke is een faculteitstijdschrift dat we maandelijks uitbrengen. Jullie kunnen ons tijdschrift vinden aan de ingangen van de auditoria. Daarnaast zijn we ook steeds online te vinden op de website van VPPK en op de

Facebookpagina van 't Paperke.

Dit is onze gloednieuwe editie voor jullie: het Lustrumpaperke. Dit is een speciale editie, aangezien we deze in samenwerking met onze Lustrums, Ilse en Victor, hebben bedacht en geschreven. Dit Paperke staat dus helemaal in thema van de 55ste verjaardag van VPPK.

Onze Lustrums zorgen er namelijk voor dat onze verjaardag goed gevierd wordt. Dit in de Lustrumweek natuurlijk! Kom met ons feesten, ribbetjes eten en nog eens feesten. Neem eens een kijkje op onze Facebookpagina om te zien wat onze Lustrums

allemaal op poten hebben gezet!

Wil je je eigen meme of artikel zien verschijnen in 't Paperke? Aarzel dan zeker niet om een mailtje te sturen naar scriptor@vppk.be. We behouden ons wel het recht om eventuele inzendingen niet te publiceren.

Kusjes xxx

Team Scriptor en team Lustrum

30 MRT '22
14U

KOUTER

DISCOLICIOUS

GRATIS TOEGANG
-
5.555 GRATIS PINTEN

CHECK HET
FACEBOOKEVENEMENT

Tutorial

bijles statistiek

“

In mijn eerste zit behaalde ik voor statistiek een 4/20 waarna ik besloot bijles te volgen bij Tutorial. Ik volgde de groepslessen die heel aangenaam en duidelijk uitgelegd waren. De studiebegeleider liet voldoende ruimte voor vragen. Hierdoor behaalde ik tijdens de herexamens een 13/20! Bedankt!!

Maya

”

A++

Nog enkele plekjes vrij voor de
groepslessen die starten op
maandag 4 april!

Meer info + inschrijven:
www.bijles-statistiek.be/events

STUDENTENVERENIGINGEN, VAN WAAR?

Studentenverenigingen bestaan al sinds jaar en dag en in geuren en kleuren. Er zijn verenigingen rond religie, filosofie, studierichtingen, regio's... noem maar op. Het gemeenschappelijke doel aan deze verenigingen is mensen bij elkaar brengen, contacten leggen.

Het begint allemaal in Duitsland met het studenten Corps. Dit is de oudste soort vereniging, met wortels tot in de 15de eeuw. Het oudst bestaande Corps vandaag de dag werd opgericht in 1789. Er zijn ook van deze Corpsen in België gelokaliseerd. Er wordt gespeculeerd dat onze studentenverenigingen vandaag de dag dus een traditie is van Duitsland die wij hebben overgenomen.

De oudste studentenclubs in Vlaanderen zijn die die streekgebonden zijn. Zoals Hollandia Lovaniensis, dit is een verenigingen voor Hollandse studenten in Vlaanderen en bestaat al sinds 1886.

Onze mooie kring, VPPK, bestaat als sinds 1965. Vorig jaar werden we dus 55, maar door corona vieren we nu onze verjaardag. En genieten gaan we doen.

Kom mee met ons
feesten!
Check ons
Facebookevenement!

MEMES

MEMES

MEMES

**Heel de
Lustrumweek
lang:**

9pm: Okay only a few drinks, nothing too crazy.

Me at 3am:

Wist-je-datjes over VPPK

Nu is ons kringcafé de Pi-nuts, maar we hebben 2 jaar in de Cuba doorgebracht.

We zijn pas linten beginnen dragen in het academiejaar '95-'96. De doop kwam een paar jaar daarna.

Er was vroeger een andere vereniging aan onze faculteit, Dunantia. Ze hebben niet lang bestaan.

VPPK heeft altijd al VPPK geheten.

Cantor is de
functie waar het
keizerschap het
meest is
voorgekomen.

Ons kringlied word
gezongen op de
melodie van Aan 't
Noordzeestrand

In een normaal jaar
bestaat ons
praesidium uit 23
leden, bij een
Lustrumjaar uit 25.

Bij een Prosit
zeggen wij bij
"Waar zijn die
pompiers?" "Op
Philippe zijn
moeder!"

VPPKOKKERELLEN

LINGUINE MET SPINAZIE IN ROOMSAUS EN GEBAKKEN SPEKBLOKJES

INGREDIËNTEN

200 g linguine

150 g gerookte spekblokjes

200 g spinazie

1 brikje lichte room

30 g parmezaan

snufje nootmuskaat

peper en zout

BEREIDING

Voor je begint te koken: breng water aan de kook in een waterkoker. Haal de ingrediënten uit de koelkast. Zet een kookpot met deksel, een vergiet en een grote pan klaar.

Giet het hete water in de kookpot en breng terug aan de kook. Voeg de linguine en een snuf zout toe. Kook beetgaar in 8 minuten. Giet de pasta af maar bewaar wat van het kookvocht.

Verhit de pan en voeg de spekblokjes toe. Bak ze krokant. Schep uit de pan.

Voeg de spinazie toe in de pan waarin je de spekblokjes gebakken hebt. Roerbak tot de spinazie geslonken is. Roer er de lichte room, de parmezaan, peper, zout en nootmuskaat door.

Voeg de pasta en eventueel wat kookvocht toe voor een mooie vloeiende saus, meng en verdeel over de borden. Strooi er de gebakken spekblokjes over en serveer.

LustRUM cocktails

Mojito

55

Benodigdheden:

1 theelepel rietsuiker

muntblaadjes

Ijsblokjes

4 cl. witte rum

7UP of Sprite

Doe de rietsuiker en enkele blaadjes munt in een breed glas

Stamp het geheel stuk met een spatel

Roer de rum door het geheel en giet alles over in een longdrinkglas

Voeg enkele ijsblokjes en Sprite toe

Garneer met wat muntblaadjes

STRAWBERRY RUM

**BENODIGDHEDEN:
100 G. AARDBEIEN
IJSBLOKJES
2 CL. RUM
6 CL. SINAASAPPELSAP**

**PUREER DE GEWASSEN
AARDBEIEN IN DE BLENDER EN
WRIJF DE MOUSSE DOOR EEN ZEEF
IN EEN GROOT GLAS**

**VOEG DE RUM EN
SINAASAPPELSAP TOE**

**HET GEHEEL GOED MENGEN EN
ZEVEN IN EEN GROOT WIJNGLAS**

GARNEER MET EEN AARDBEITJE

Streetfood zoals nergens in Gent te verkrijgen!

- Donuts
- Unieke en veganistische wafels
- Lollies en zuurstokken en nog veel lekkers
- Popcorn
- Suikerspin
- Echte verse Hollandse stroopwafels!
- De Gentse Mamoet & Giant!

Helium ballonnen te verkrijgen!

Letter- en cijferballonnen in 3 maten en 7 kleuren

Gevulde ballonnen, met cadeau of eigen cadeau te vullen

@the.showboat

INTERVIEW MET EEN PRO-SENIOR

Tine Maeyens was praeses in het jaar '94-'95 en '95-'96. Daarvoor was ze cultuurpraeses. We hebben haar geïnterviewd omtrent hoe het was in haar studententijd en VPPK.

Hoe zag het praesidium eruit toen u praeses was? Ik kan me voorstellen dat er toen misschien wat minder functies waren.

Het jaar voor ik praeses was, was ik cultuurpraeses. Toen was dat redelijk beperkt. Toen ik dan praeses werd is het praesidium wel gegroeid en uitgebreid. Zoals schachtentemmer en cantor en al de rest. VPPK was eerst een heel kleine vereniging toen ik startte. Toen zijn we zo slim geweest om een boekenverkoop te organiseren, want dat bestond ervoor nog niet. Zo kreeg iedereen die zijn boeken bij ons aankocht een lidkaart. Zo waren we plots een van de grootste clubs die er was in Gent. Zo kregen we veel meer slagkracht. Het was wel plezant zo.

Hoe was het dan voor u om bij VPPK te zitten, eerst cultuurpraeses zijnde en daarna praeses?

Fun. (lacht) Dan had je iets te doen aan de unief. Ik ben geen rolmodel als student geweest. De eerste twee weken ging ik naar de lessen, maar dat was waarschijnlijk wel nog anders dan hoe het nu is. Ik weet niet hoe het systeem nu bij jullie is, maar toen startte je begin oktober en je had les tot ergens in mei. In mei begon dan de blok en in juni had je dan al je examens. Dat waren dan 13 vakken op een maand, dus dat was wel pittig en afzien. Maar heel het jaar had je eigenlijk vrij, zo noemde ik dat. Dus de eerst twee weken ging ik naar de les om te weten welke cursussen ik nodig had, welke taken ik had... En voor de rest had ik tot aan de paasvakantie verlof, eigenlijk. En dus had ik tijd voor dat praesidium. Dat was dan boekenverkoop doen in het begin van het jaar, cantussen organiseren.

Vroeger zat praesidium voor mij, op het moment dat ik nog cultuurpraeses was, zaten die nog in 't Kraaienest aan de Blandijnberg, maar ik weet zelf niet of dat café nog bestaat. Dan zijn we verhuisd naar de Salamander, met Rita en Potti. Dat waren mijn ouders in Gent. (lacht) Dan nog fuiven in de Vooruit organiseren, zo'n dingen. Het was dan nog grappig, ik denk niet dat jullie zich dat nog kunnen voorstellen, wij hadden geen gsm's hé. Dat bestond nog niet hé. We moesten dan bellen naar, ik weet niet meer hoe het noemt.

We belden naar ergens waar je al de Belgische muziekgroepen kon boeken. We moesten dan in het telefoonkotje gaan staan, Belgische frank erin steken en bellen met die mannen. Dan moesten we onderhandelen over de prijs. Zo hebben we nog Belgian Asociality geboekt, dat was een hele grote fuif. Dat zijn gigantische dingen om te doen als je nog een snotneus bent, ik vond mezelf toen toch een snotneus op 20, 21 jaar. Wel dikke fun, de Vooruit vol. Kei plezant.

Hebt u dan ooit een doop gehad, zoals die nu zijn?

Het moment dat ik praesidium overnam als praeses, was er geen doop. We zijn er toen wel over begonnen, doen we het wel of niet. Het was toen wel zeer ambetant, je had de psychologen en de pedagogen en dat was een groep. Er kwam dan uit de groep pedagogen iets van we willen onze eigen studentenclub. Wreed bizar. Met sommige klikte dat heel goed en kwamen we goed overeen, maar er waren een paar andere studenten die er precies een concurrentie van maakten om leden af te nemen, terwijl dat dat belachelijk is. Ik heb dat nooit gesnapt. Ik weet nog dat we toen als verbroedering hen ons laten dopen hebben, het praesidium van VPPK. Dus ik heb wel mijn doop gehad, maar dat was echt wel cava. Geen vieze toestanden. Dat viel goed mee. Een jaar of twee later heeft dat ander praesidium niet meer bestaan.

Daarna zijn ze wel met dopen gestart bij VPPK. Ik weet dat ze het bij mijn opvolger Tom Baele wel zijn beginnen doen. Het moment dat ik praesidium was, was dat nog niet de gewoonte. Andere studentenclubs wel, maar bij ons zat dat er nog niet in.

Wij hadden ook nog geen linten hé. Het eerste jaar dat ik praeses was, waren er nog geen linten. Toen was het rekenen, want we waren eigenlijk heel snel gegroeid toen. We hadden eigenlijk wel het budget om die linten te laten maken. Dus ik heb mijn lint gehad in '95-'96, maar wel met allebei de datums erop. Dusja, primitief was het.

Je moet ergens starten hé. Dus iedereen kon dan eigenlijk aansluiten bij de kring dan?

Ja inderdaad. Het moment dat ik praeses werd, was dat niet met kei zware verkiezingen of zoiets. Dat was gewoon, dat was toen ik cultuurpraeses was zo'n klein kliekje. Het was vooral een vriendengroep uit 't Kraaienest. Die deden wel een paar dingen, maar niet zo met cantussen en toestanden. Dat was er allemaal niet. Het moment dat ik dan praeses werd, dat we zo snel groeiden door die boekenpakketten met die lidkaarten bij en zo, zijn we dat wel allemaal beginnen doen. Zo leek het wel meer op een studentenclub zoals het nu is waarschijnlijk. Maar ervoor was dat eigenlijk nog helemaal anders.

Wat was uw favoriete activiteit binnen VPPK?

Cantussen. (lacht) De cantussen met de studentenfanfare, dat waren de mafste cantussen ooit. Wij lieten ook soms van andere praesidia mensen toe, dat was ook kei leuk. Zo van die verbroederingscantussen en zo. Een van de zwaarste keren, wel de Massacantus is ook pittig om te doen met je praesidium. Dat beeld ga ik nooit vergeten of dat weet ik nog dat stuk. Het is dan plaspauze en iedereen vliegt dat Citadelpark binnen, de meisjes broek naar beneden, hun van niks aantrekken. Ja, in de toiletten kon je niks doen. En een van de zwaarste cantussen ooit, dat was de Seniorencantus. Dat was sterven. Dat waren allemaal praesesen met hun cantor, enkel dat. Maar op dat moment kon je het aantal meisjes die in een praesidium zaten wel eens tellen. Dus ik zat daar met alle jongens. Dat was, oeh ja dat was een beetje sterven.

Dat kan ik mij wel voorstellen. (lacht)

Ja en dan denk je, ik ga het niet vragen, ik ga niet gaan plassen. Wetende dat er geen file gaat zijn, maar de straf die je gaat krijgen dat is onmenselijk op zo een cantus. Dus ja, dat was een pijnlijke keer.

Is dat dan uw meest memorabele herinnering aan VPPK, of schieten er u nog andere te binnen?

Die Seniorencantus zeker, maar Sinterklaas spelen ook. Dat was de max. Als meisje je verkleden en een Zwarte Piet, mijn cantor of ik weet niet meer precies wie. Op de fiets en ik langs achter erop en zo door Gent fietsen. De aula binnenvallen, dan naar het café daar binnenvallen. Ja, feestjes hé, dat was kei plezant.

Maar we hebben zo veel leuke dingen gedaan. Fuiven organiseren is ook leuk, het is hard werk, maar op zich wel kei plezant. Zelfs de boekenverkoop vond ik leuk. Je moet je inbeelden, dat was nog in Belgische Frank (lacht). En de eerste dag was ik daar en ik denk dat ik met meer dan 1 miljoen Belgische frank, dus dat ongeveer 25000 euro. Ik zat daarmee in een plastic zakje beneden in de Dunantlaan in de kelder en ik dacht toen van oei de banken zijn al op slot. Ik loop hier nu met meer dan een miljoen Belgische frank in een plastic zakje. En ik dacht oke, weet je we gaan gewoon nonchalant doen, alsof er niks inzit. Hup naar mijn kot met dat zakje, dat onder mijn matras gelegd en de dag erna naar de bank. Allemaal zo van die domme toestanden, want dat was nog niet betalen met een gsm of payconiq. Zo van die prehistorische toestanden, waar dat je achteraf wel echt om kan lachen.

Eigenlijk heb ik veel van die plezante anekdotes van wat stak ik toch allemaal uit, toeren haal je uit.

Ik moest ook zeker vragen wat uw favoriete cantusliedje en -strafje waren.

Goh, favoriete cantusliedje, er zijn er zo veel. Euhm, ik vond dat altijd wel plezant als ze het Io Vivat voor mij zongen, dat was wel een plezante. Eventjes zo iedereen recht met hun hand op hun borst. Maar ik denk gewoon zo die klassiekers, zoals 't Vliegerke. Dat is ik-weet-niet-hoe plezant, dat is echt ambiance. Maar ik zei het, de leukste cantussen waren die met de studentenfanfare. Dat was echt uit de bol gaan en dan kun je niet meer zeggen dat is mijn favoriet of niet.

En straf, ik denk dat dat beeld, dat ga ik nooit vergeten. Dat is uw pint onder uw been door, ondersteboven drinken. Dat vond ik altijd lachen. Ik heb er zien vallen, ik heb daar broeken zien scheuren. Dat vond ik een wreed plezante straf. Stom hé, maar dat vond ik hilarisch.

Ja dat kan ik wel inbeelden. Ik had ook nog een goede vraag doorgekregen van praesidium. Hebben de ervaringen die je hebt opgedaan bij VPPK u gemaakt tot wie u nu bent en/of hebben ze geholpen in uw verdere carrière?

Pfoe. Goh, op zich als psycholoog, het feit dat je praeses bent geweest... Als ik nu kijk naar mijn job, je bent constant met cliënten bezig. Daar ben je niet veel mee als je praeses bent geweest. Maar ik weet wel dat dat gezegd werd in het begin, als je moest gaan solliciteren en dat staat op je CV -

,dat het wel getuigt van initiatief nemen, van organisatietalenten, van durven ook. En ik weet, ik was de enige die werk had op het moment van de proclamatie. Dus wij zaten daar met 300, nee dat kan niet. We zijn met 450 gestart, maar ik weet nu niet meer of het opgesplitst was psychologie – pedagogie. Maar we zijn met 150 afgestudeerd. En ik was de enige die werk had. Dus ik denk dat het misschien toch iets geholpen heeft, maar het was ook wel werk waar ik mijn stage gedaan had. Ze wisten dus wel... Ik zal waarschijnlijk op de klinische inhoud geselecteerd zijn en niet op hoe goed ik praeses geweest ben.

Maar in je privé leven heeft dat wel een enorme meerwaarde, in het praesidium gezeten te hebben. Je hebt geen schrik om dingen aan te pakken en te organiseren. Je leert super veel.

Welke richting bent u dan uitgegaan na uw studies?

Toen was dat nog, je had twee kandidatuurjaren en drie licentiejaren. Dus dat was anders. En dan moest je in het laatste jaar uw major en minor kiezen. Bij mij was mijn major client-centered therapie en mijn minor ontwikkelingsgerichte therapie. Ik was nog niet afgestudeerd en ik was al aan het werk.

Hoe noem je dat, uw thesis, mijn eindwerk. Dan heeft mijn promotor, professor Willemaers, die spijtig genoeg een aantal weken geleden overleden is. Dat was een schitterende prof van de client-centred. Die heeft nog tegen mij gezegd; Tine, jij hebt geluk dat je werk hebt, anders ging dat wel nog eens een moeilijke kunnen zijn, uw thesis. Ik had zo iets van dank u wel, vriendelijk, bye-bye. Dan ben ik in de kinderpsychiatrie gaan werken. Maar dan gaat het leven verder en word je zwanger en wil je niet langer full-time daar werken. Dan een bijberoep gestart en eigenlijk ben ik al sinds 2002 volledig zelfstandig. Ik weet nog vroeger als ik in 2002 mijn praktijk had, dat was in West-Vlaanderen. Wij werkten daar op korte tijd met 8, een groepspraktijk. Vroeger bestond dat eigenlijk nog niet en dat was heel zeldzaam. Je had eigenlijk niet zo veel psychologen, gewoon privé. Zeker geen grote groepspraktijk. Terwijl nu, dat is zoals champignons die uit de grond komen. Maar ik heb altijd in het klinisch werkveld gestaan. In het begin vooral met kinderen en jongeren, ondertussen al meer met volwassenen ook. Maar ik denk dat dat met uw ervaring en eigen leeftijd te maken heeft, waarbij je je goed voelt.

VPPK is in de jaren alleen maar gegroeid. Ik weet niet of u dit wat opgevolgd heeft?

Ik heb heel lang er niks meer van gehoord. Dat was precies weg. Dan is door toeval, Bart, de oom van Merel, dat er zo weer wat contact kwam. Want zij had die uitdaging hé, van vind een praeses van voor het jaar stillekes. Maar ik vind het wel plezant. Ik heb zelfs mijn lint weer uitgehaald, mijn beker van de cantus. Dat is allemaal plezant om dat nog eens terug te zien.

Ja, 't is bijna 30 jaar geleden hé, dat ligt allemaal op zolder. Mijn codex krijg ik niet meer goed open, maar ik heb hem nog. Maar bij sommige blaadjes dacht ik, dat komt niet meer goed.

Maar eigenlijk blijf je er wel mooie herinneringen aan hebben, dat is wel het leuke. Ik heb zelf 4 kinderen, 16, bijna 18, bijna 20 en bijna 22. Dus dat zijn al grote gasten, die zelf al aan de unief zitten. En soms denk ik ook als mama, ik ga toch beter niet luidop zeggen hoe ik mijn jaren aan de unief heb doorgebracht, want dat is echt geen lichtend voorbeeld. Maar aan de andere kant, ze weten dat ook, ik vertel daar soms ook eens over. Dat is eigenlijk gewoon een fantastische tijd geweest. Ik had het voor geen geld van de wereld willen missen en moest ik kunnen terugkeren, ik doe het direct opnieuw.

Ja, dat kan ik geloven. (lacht) Dus de linten waren er pas in uw tweede praesesjaar, hadden we daarvoor al ons schild?

Goh, ik moet eens goed denken. Dat schild, vanwaar kwam dat? Er was ergens een link hoor, was dat een of ander symbool dat we gevonden hadden van de psychologie en pedagogie. Of stond dat op een boekje van de faculteit zelf een keer. Dat zou kunnen. Er is zeker niets officieels aan. Uiteindelijk, jullie symbolen zijn nog hetzelfde, maar de vorm van het schild is wel veranderd hé?

Ja inderdaad. Vroeger was het met een punt, nu is het ronder.

Ja, wij hebben nog t-shirts gehad ook van de VPPK. Ik weet niet of ik dat nog zou terug vinden. Maar zo van die leuke dingen. Zo van die idioten met een t-shirt van VPPK met een jas daarop, dat je zou denken dat is voor de ingenieurs. Zo'n domme dingen. Of met op de achterkant een zinnetje van Freud, eigenlijk leuke dingen.

Wij hebben ook nog elk jaar ledentruien! Dit jaar met lustrum zijn er ook broeken bij.

Amai zo tof! Dan heeft VPPK meer slagkracht dan vroeger hoor! Amai, dat was bij ons al niet evident. Budgettair moest je wel als eens denken.

Ja, ik ben gestart met niks, wij hadden bijna geen geld in de kas. Toen ik praesidium overliet, zat er wel al wat geld in de kas. Maar we moesten niet zot doen.

Ik denk dat we vooral in die jaren heel hard gegroeid zijn. We zijn een van de grootste kringen in Gent nu.

Ik weet in mijn tweede jaar, waren wij ook met een heel aantal. Maar dat kwam door die truc met de lidkaarten bij de boekenpakketten te steken. Maar de jaren erna, weet ik niet goed. Wel nice dat jullie zo groot zijn nu!

Ja, wij werken ook nog steeds met de lidkaarten bij de boekenpakketten. Dat zal er ook wel voor een deel tussenzitten.

Dat bestaat nog altijd, dat systeem! Schitterend. (lacht) Dat is echt leuk om te horen, iets dat ik in der tijd heb uitgevonden, dat dat nog bestaat.

Had u een typische late-night snack als u uitging?

Ja, tuurlijk. Pita. Ik weet niet of die pitazaak nog bestaat. Er was daar zo'n mooie Turk, als die dan het vlees sneed, die stond daar zo met zijn kontje te schudden. Dat was al reden genoeg! Om 3 à 4 uur 's nachts uw pita gaan halen, het zal wel zijn.

Ja, ik ben gestart met niks, wij hadden bijna geen geld in de kas. Toen ik praesidium overliet, zat er wel al wat geld in de kas. Maar we moesten niet zot doen.

Ook dat frietkot, Lucien? Dat was het beste frietkot toen. Dat was kei goed, iedereen ging daar. Maar als ik nu in de Overpoort loop, ik herken bijna niks hé. Je hebt nog de Salamander, 't Kofschip, de Vagant. Vroeger waren dat ook wel al de grote cafés waar alle studentenclubs zaten. Maar als ik daar nu door passeer denk ik, wat is dat? Dat zijn bijna allemaal discotheken geworden, terwijl dat er vroeger misschien maar eentje zat. Dat was echt de straat van de studenten, er kwam daar bijna niemand anders.

Nu is dat wel echt de uitgaansbuurt, waar iedereen komt.

Ja, ik hoor dat er veel studenten er weer van wegtrekken, de laatste jaren.

Ja, het is soms wat dubbel omdat niet iedereen die daar loopt verenigingsgezind is.

Amai, dat is wel echt triestig. De mentaliteit van voor en tegen, dat is in die 30 jaar wel echt al gepolariseerd. Bij ons waren dat gewoon allemaal studenten, al dan niet uit een praesidium. Dat was zo veilig als het maar kon. Je moest je eigenlijk geen zorgen maken. En van de Sint-Kwintensberg naar beneden rollen om 7u 's ochtends. Allemaal zo'n zotten dingen konden wij doen.

(lacht) We zitten nog altijd in hetzelfde lokaal in de kelder van de FPPW en daar heb ik oude faculteitstijdschriften gevonden met de naam Dunantia op. Heetten wij vroeger zo?

Nee, dat was die andere vereniging. Dat was die die ik zei die zich opgericht had. Ik weet nu niet meer, dat waren volgens mij waren dat meer pedagogen die daarin zaten. Die hebben niet lang bestaat, 2 jaar, misschien 3 jaar. Dat heeft niet lang geduurd.

Dus VPPK heeft altijd al VPPK genoemd?

Oh, jawel.

Mooi om te weten! Is er iets dat u nu aan onze schachten van dit jaar zou willen meegeven over VPPK, het studentenleven...?

Genieten! Zo simpel is het. Je krijgt elke dag maar een keer en iedereen krijgt 24u. Als ze weg zijn, zijn ze weg. En als je kijkt, vanuit mijn klinisch werkveld nu, hoe veel mensen dat er ongelukkig zijn. En al die klinische problemen, het is waanzinnig soms. Iedereen is constant bezig met geld en carrière en die rat race. Iedereen denkt, later zal ik dan goed kunnen leven. Als je wat ouder komt, zie je het soms dat die later er eigenlijk niet komt.

Ik heb zoiets van, je moet maken dat je elke dag iets leuks voor jezelf gedaan hebt en als het kan ook iets leuks voor een ander. Dan heb je een goede dag gehad. Genieten, gewoonweg. Het leven is o zo nice. Ik leef als carpe diem.

Oke, ik heb al mijn vragen gesteld. Nog eens heel hard bedankt om dit interview met ons te doen.

Heel graag gedaan!

VPPK in mijn eerste jaar in Gent

VPPK heeft mijn leven op vele manieren wat meer kleur gegeven. Op vlak van vriendschappen, mezelf, liefde en ook mijn studies.

Amai de katers dat ik heb gehad ;) maar natuurlijk ook de vrienden voor het leven die ik er heb gemaakt

Ik voelde mij meer verbonden met mijn medestudenten en de universiteit zelf. Hierdoor werd mijn motivatie en zin om student te blijven verhoogd.

Door VPPK durfde ik uit mijn comfortzone te gaan.

Door de meerdere activiteiten als schacht in VPPK leer ik nu een half jaar later nog steeds nieuwe interessante mensen kennen. Onze vereniging geeft mij een samenhangsgevoel en bood mij al hulp bij onzekerheden op het bachelorweekend, nog voor dat ik gedoopt was.

In de VPPK heb ik toch één van mijn beste vrienden en zoveel andere mooie mensen leren kennen. Het is net een familietje waar je je nooit bij verveelt!!!

Je zult het niet geloven maar voordat ik naar Gent kwam was ik een persoon dat immens hard tegen studentenverenigingen was. En zie mij hier nu zitten. VPPK heeft me zoveel geweldige dingen geleerd. Toen ik net in Gent aankwam kende ik hier niemand en heb ik besloten om toch maar eens te gaan kijken bij het VPPK. Uiteindelijk heb ik besloten om me te laten dopen en hier heb ik geen seconde spijt van gehad. Want ik leerde hier direct heel veel mensen kennen en heb hier zo veel toffe vrienden gemaakt. Ik voelde me onmiddellijk welkom en genoot van het studentenleven in Gent. Het is een goed gevoel om te weten dat je altijd vrienden hebt om op terug te vallen als er iets is en natuurlijk ook om vrienden te hebben die altijd mee willen feesten :). Ook voor mijn studies is de vereniging goed want we kennen het allemaal, je hebt een les geskipt en je hebt geen notities gemaakt, gelukkig is er dan altijd iemand die notities wil doorsturen want je zit toch bijna allemaal in dezelfde richting. Uiteindelijk ben ik dus gaan houden van het VPPK.

Moerman wilt ook iets zeggen

Self love. Dat wil zeggen: alle delen van jezelf accepteren. Ook de delen die door de maatschappij als “vies” beschouwd worden. Ik wil graag even stilstaan bij menstruatie. Waarom? We worden vaak aangeleerd dat we het moeten wegsteken, dat het vies is.

Niemand wil door z'n broek bloeden en dat iedereen die plek kan zien. Tampons en maandverbanden worden onderhands doorgegeven en in mouwen weggemoffeld. Maar wat als dat helemaal niet zo hoeft te zijn?

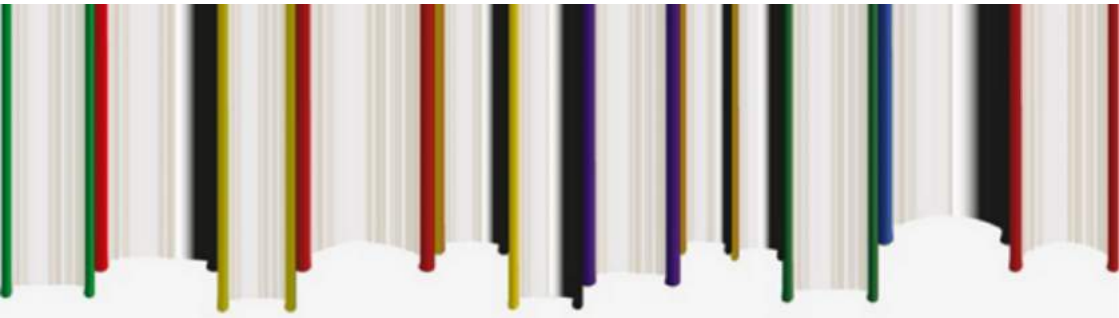
Laten we eens vergelijken met een matriarchische cultuur: de Hawaïaanse samenleving. Neen, niet het toerisme dat er in het heden is, maar de inheemse bevolking. Zij geloven dat een persoon's "maan cyclus" immense kracht heeft. Als eerste sidenote: ik zeg "persoon's", de Hawaïaanse cultuur heeft immers 3 genders en geen gender-specifieke voornaamwoorden.

Zij geloven dus dat op het moment dat iemand menstrueert, deze verheven wordt tot een bijna goddelijke status, gevuld wordt met zoveel kracht of "mana" dat mannen beter uit hun buurt blijven, zij kunnen deze kracht immers niet aan. Ze trekken het zelfs zo ver door dat hun eten in aparte ovens bereid wordt. De menstruerende persoon wordt aangemoedigd om te rusten en voor zichzelf te zorgen. Het bloed wordt naar de aarde teruggebracht.

De menstruatie is dan ook een van de belangrijkste zaken in de samenleving. De cyclus zorgt voor vruchtbaarheid en het voorzetten van de mens en hun culturen. De buik en de geslachtsdelen zijn twee van de drie heilige zones die niet gepiercet mogen worden. De derde is de bovenkant van het hoofd, waarmee we als eerste in de wereld komen. Hawaïanen erkennen vruchtbaarheid en seksualiteit als de basis voor het leven, niet als iets schaamtelijks.

Als je het nog niet opgevallen was: Hawai'i fascineert mij. Dan wil ik jullie graag achterlaten met een woord dat heel veel zegt. Het betekent "hallo", "vaarwel" en "ik hou van je".

Aloha.

Woord van de maand

Plezier

Zelfstandig naamwoord

Wat je elk moment zult hebben tijdens de Lustrumweek

HOROSCOOP

vissen

Jij volbrengt een opgave waarvan jezelf niet geloofde dat het mogelijk was. Laat dit maar eens goed doordringen, geniet van je succes. Daar leer je van.

ram

Je vindt het nooit een probleem om ergens moeite voor te doen, maar pas wel op dat je ook nog plezier maakt. Het leven is meer dan alleen werken!.

stier

Je bereikt het meeste als je alleen werkt en vroeg begint. Zoek je een nieuwe partner, dan heb je ruim keus maar wees wel selectief

tweelingen

Je hart en verstand zijn de laatste tijd in conflict met elkaar. Probeer dus geen belangrijke keuzes te maken de komende tijd en wacht eerst alles af.

kreeft

Je bent een beetje in een sleur beland in je leven en het is tijd om deze sleur te doorbreken. Ga een keertje eens iets anders doen.

leeuw

Het is tijd om je ego aan de kant te zetten. Je moet soms eens leren luisteren naar je naasten. Vriendschap is geven en nemen.

maagd

Voel je je vandaag een beetje moe? Komt doordat je je teveel laat leiden door de omgeving. Doe meer je eigen ding en durf nee te zeggen.

weegschaal

Het is tijd om eventjes op adem te komen. Neem een beetje rust en vaar mee met de stroom.

55

schorpioen

Er zullen mooie dingen op je pad komen. Grijp je kansen met beide handen aan. Succes zal je dan tegemoet komen.

boogschutter

Het is niet tijd op te aarzelen, het is tijd om te ondernemen. Doe de dingen die je al zolang wilde doen.

steenbok

Er zullen mensen uit je leven vertrekken, maar maak je geen zorgen. Ze zullen terugkomen en je band zal beter zijn dan ooit tevoren.

waterman

Besteedt extra aandacht aan jouw normen en waarden. Je mag voor jezelf opkomen en je laten horen!

DILLEMA OP DINSDAG

je wordt iedere week door
je moeder in een badje gedaan

OF

je moet alle spam berichten
lezen en beantwoorden

je kunt je dromen opnemen

OF

je hebt altijd een magisch gevulde koelkast

als je niest,
verander je van geslacht

OF

je hebt de woordenschat
van een kleuter

Woordzoeken

55

Q	N	D	H	T	S	E	E	F	U	R	F	S	X	O	P	M	I
D	B	D	T	F	T	I	L	U	X	Z	G	D	A	R	L	M	U
K	D	M	U	J	Q	G	U	L	V	U	Q	S	N	M	F	V	V
Q	S	R	O	O	Y	O	S	D	S	K	B	T	Q	J	I	N	Y
T	E	Z	C	F	M	G	T	N	E	Y	A	M	O	C	U	B	S
D	I	K	B	G	B	A	R	O	S	B	P	T	T	Q	Y	Q	J
I	G	M	O	I	G	D	U	V	J	F	R	O	A	Q	Y	Y	L
S	O	V	J	T	M	E	M	A	U	S	R	S	M	Y	P	A	K
C	L	E	Q	F	W	P	W	S	B	E	J	X	F	F	X	J	A
O	O	R	K	J	D	C	B	E	I	J	H	E	S	L	I	B	T
L	H	J	P	I	W	L	P	J	L	T	R	R	B	L	S	K	E
I	C	A	P	V	K	L	C	T	E	N	W	N	E	W	V	B	R
C	Y	A	V	N	C	E	I	E	U	I	C	X	J	F	B	B	E
I	S	R	T	E	A	Q	P	B	M	P	N	Z	Y	T	F	Q	N
O	P	D	J	F	N	S	Y	B	Z	S	M	C	Q	R	O	S	Q
U	N	A	W	J	T	T	H	I	V	C	L	I	N	O	X	F	L
S	U	G	Y	I	U	V	X	R	Q	N	D	M	W	O	N	T	Q
J	X	P	N	V	S	L	F	M	E	Y	V	D	Q	R	Y	T	F

CANTUS - DISCOLICIOUS - FEEST - ILSE - JUBILEUM - KATEREN -
 LUSTRUM - PEDAGOGIE - PINTJES - PSYCHOLOGIE -
 RIBBETJESAVOND - VERJAARDAG - VICTOR - VIJFENVIJFTIG -
 VPPK

Sudoku

	1		2		8	5		
						4	2	
	6		7					9
				6				
			8	3	9			
4		3		2				7
	4		3		1	7	6	
		5					3	
				9				

55

KUN JIJ RADEN HOEVEEL KEER 55 IN DIT PAPERKE VOORKWAM?

Doe mee met onze
wedstrijd! Scan de QR-
code! 55 zowel in
letters als cijfers!

Win 2 flessen cava!

Feedback

Wij staan altijd
open voor ideeën,
opmerkingen en
feedback.

Je kan ons mailen via
scriptor@vppk.be of
deze QR-code
scannen en het ons
anoniem laten weten.

xerius

BOCCA¹⁵

BRUGGE - GENT
www.bocca.be

Bakkerij Tartines

**Ekkerigemstraat, 66,
9000 Gent**

09 233.32.46

